

Η βαριά πληγωμένη Δημοκρατία χωρίς πυξίδα, ηγέτες και οράματα.

Εκλογές απέλπιδες, διχασμού και εθνικής ταπείνωσης.

Γράφει ο Γιώργος Δημητράκης

Η μεγάλη και παρατεταμένη κρίση που διέρχεται η χώρα μας δεν έχει προηγούμενο εις την ιστορία της Πατρίδας μας. Ενώ ευρισκόμαστε εντός του γκρεμού κλείνουμε όμως τα μάτια και τα αυτιά μας, ως να μη συμβαίνει τίποτε, και στρεφόμαστε μάλιστα και εναντίον εκείνων που επί δεκαετίες έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου και προειδοποιούσαν για τον ολισθηρό δρόμο που ακολουθεί η χώρα μας. Ο Φρειδερίκος Νίτσε είπε: «Μερικές φορές οι άνθρωποι δεν θέλουν να ακούσουν την αλήθεια, γιατί δεν θέλουν να καταστρέψουν τις ψευδαισθήσεις τους». Εμείς οι Έλληνες αποστρεφόμαστε όντως τις Κασσάνδρες της Ιστορίας, διότι δεν θέλουμε να μας θυμίζουν τον Δούρειο Ίππο και την πτώση της Τροίας.

Ισχυριζόμαστε ότι ήμαστε υπερήφανος Λαός, και ότι πάλιν θα τα καταφέρουμε από μόνοι μας. Μήπως όμως εδώ σφάλουμε; Η ποιότητα και η τύχη ενός Πολιτεύματος, αλλά και το μέλλον ενός Λαού εξαρτώνται από την αυτοεπίγνωση των πράξεων, των Αρχών και Αξιών που βιώνει ολόκληρη η κοινωνία σε κάθε φάση της πορείας της. Η δε επί-

κλήση του ένδοξου παρελθόντος συμβάλλει μόνον εις την δημιουργία μίας νέας ψευδαίσθησης και τίποτε περισσότερο. Δεν επαρκεί όμως για την αντιμετώπιση μίας κρίσης όταν εκλείπουν οι Αρχές και οι Αξίες, οι δημοκρατικές και κοινωνικές αντιλήψεις, αυτή η βαθιά και ευρύτατη έννοια της κοσμοαντίληψης, που πρέπει να διατρέχουν όλο το εύρος του κοινωνικού συνόλου, χωρίς εξαιρέσεις και διακρίσεις.

Όμως, με ποίους τρόπους και με ποία μέσα θα αντιμετωπίσουμε την τεράστια κρίση που βιώνουμε όταν δεν θέλουμε να έχουμε επίγνωση των αιτιών της κρίσης, αλλά και τις ανάλογες Αρχές, Αξίες και παραδόσεις που αποτελούν την δύναμη ενός Έθνους; Δυστυχώς **ακόμη και σε εθνικά θέματα**, αποστρεφόμεστε την αλήθεια και την Ιστορία, διότι δεν θέλουμε να έχουμε επίγνωση των πραγματικών γεγονότων και τις συνέπειες τους. Πολλά είναι τα παραδείγματα αυτής της κατάστροφικής συμπεριφοράς μας εις την πρόσφατη ιστορία. **Η δολοφονία του Καποδίστρια (1831) και οι συγκρούσεις των φατριών των ηρώων του 1821 διαμόρφωσαν έκτοτε μία συγκρουσιακή συμπεριφορά εις την υπόσταση των Ελληνικών Κομμάτων και Πολιτικών, η λειτουργία των οποίων έχει ως συνέπεια και τους εσφαλμένους χειρισμούς εθνικών θεμάτων.** Η ήττα του 1897 εις τον Ελληνοτουρκικό πόλεμο. Η σύγκρουση του Ελευθερίου Βενιζέλου και του Κωνσταντίνου για την συμμετοχή της χώρας εις τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο με τις καταστροφικές συνέπειες. Η επιπολαιότητα και η επικίνδυνη περιπέτεια που έφερε μόλις λίγο μετά και την Μικρασιατική Καταστροφή του 1920-22 από την οποία δεν συνήλθε ακόμη η Πατρίδα μας. Ο Εμφύλιος Πόλεμος που προκάλεσε ανείπωτα δεινά, αλλά και ταυτόχρονα μας στέρησε την ευκαιρία να διεκδικήσουμε άμεσα από την Γερμανία το Κατοχικό Δάνειο και τις πολεμικές αποζημιώσεις εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων. **Η μετανάστευση εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων κατά τα μέσα της δεκαετίας του 50 και αρχάς του 60, του πυλώνα της πρωτογενούς παραγωγικής βάσης και αυτάρκειας της χώρας μας, λόγω κοινωνικής περιθωριοποίησης και εγκατάλειψης.** Η Κυπριακή Τραγωδία και ο διαμελισμός της Κύπρου. Και τέλος μετά την Μεταπολίτευση, **η πρόσφατη αποτυχία της χώρας μας, ως μέλος της Ε.Ε. και της Ευρωζώνης, να δράξει χρυσές ευκαιρίες για μία ριζική πολιτική, κοινωνική, και οικονομική ανασυγκρότηση και ανόρθωση που θα επέτρεπαν την**

Πατρίδα μας να αντιμετωπίσει περιφερειακές και παγκόσμιες προκλήσεις. Και ως συνέπεια αυτής της τεράστιας αποτυχίας **η μεγαλύτερη ληστεία όλων των εποχών** με την επιβολή των 3 θανατηφόρων Μνημονίων και του PSI, με την απώλεια και της εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας. **Τώρα και η μετανάστευση της γνώσης πλέον των 500 χιλιάδων νέων επιστημόνων που κόστισε εις τον Λαό μας άνω των 170 δις ευρώ.** Και ως να μη αρκούν όλα αυτά τα δεινά και οι εθνικές ήττες, τώρα και οι συνεχείς ταπεινώσεις, **η εθνική προδοσία με τον διαμελισμό της Πατρίδας μας**, σε πρώτο πλάνο την απόσπαση της Μακεδονίας από τον εθνικό και ιστορικό κορμό της Ελλάδος, αλλά και η εγκατάλειψη της Θράκης. **Οι ανιστόρητοι και ασυνείδητοι και διχάζουν τους ανθρώπους, αλλά και προκαλούν ανείπωτα δεινά και πολέμους εις την ανθρωπότητα.**

Όμως η μεγάλη κρίση που διέρχεται η χώρα μας είναι ενδογενής και προέρχεται από την ιδιοτελή συμπεριφορά μας και την επί δεκαετίες διαστρέβλωση της βαθιάς έννοιας της Δημοκρατίας. Και ενώ ευρισκόμαστε εντός του γκρεμού, συνεχίζουμε να επιρρίπτουμε τις ευθύνες σε όλους τους άλλους εντός και εκτός της Ελλάδος. Αναρωτηθήκαμε και αναλογιστήκαμε ποτέ να μάθουμε γιατί από την σύσταση του Ελληνικού Κράτους και την στυγερή δολοφονία του Καποδίστρια **συμπεριφερόμαστε ως τετρασέγγονα** του ανάξιου Πολιτικού Συστήματος Εξουσίας και κατεστημένου, το οποίο στηρίζουμε παρά τα ολέθρια λάθη του, και επί δεκαετίες εκλέγουμε με φανατισμό Κόμματα, Κυβερνήσεις και Πολιτικούς που διέφθειραν(-ουν) όχι μόνον τους Θεσμούς της Πατρίδας μας, αλλά εμπέδωσαν με την διαφθορά, διαπλοκή, ανομία, ατιμωρησία την ολική σήψη σε όλες τις διαστάσεις της Ελληνικής Πολιτείας και έφεραν την χώρα μας σε αυτή την κατάντια;

Όμως σε μία υγιή δημοκρατική κοινωνία, η ηθική δεν επιτρέπει ποτέ τέτοιες συμπεριφορές. Δυστυχώς η ανοχή και η έλλειψη αντίδρασης σε τέτοια επικίνδυνα και νοσηρά φαινόμενα διαμορφώνει με την πάροδο του χρόνου μία διεστραμμένη συμπεριφορά όλης της κοινωνίας. Επί δεκαετίες δεν μας ενδιέφερε ποτέ η συμπεριφορά των άλλων, ασχέτως εάν αυτή εις την ουσία στρέφεται κατά του ίδιου του εαυτού μας και την δίκαιη ανέλιξή μας. Εν μέσω οξύτατης κρίσης και απογοήτευσης ισχυριζόμαστε ακόμη και σήμερα ότι δεν γνωρίζαμε τι-

ποτε για όλα αυτά που συνέβαιναν εις την χώρα μας. **Μία χώρα όμως χωρίς πυξίδα, ηγέτες, οράματα και στόχους, χωρίς πατριώτες ψηφοφόρους, και εκλογές απέλπιδες, διχασμού, εθνικής μειοδοσίας και ταπείνωσης.**

Η κρίση έβγαλε τώρα χιλιάδες συνανθρώπους μας εις τις πλατείες και τους δρόμους. **Διερωτάται κανείς, γιατί τώρα και όχι πριν από πολλά χρόνια;** Εκτός από τους μούντζες κατά του Κοινοβουλίου και των Πολιτικών, ποία είναι όμως τα αιτήματα των δυσαρεστημένων; Η οργή χωρίς να προσδιορίζει και την εναλλακτική λύση μπορεί να παρερμηνευθεί και να επιβεβαιώσει το θυμόσοφο: «πολεμήστε την διαφθορά και την αδικία ή δώστε μου περισσότερες ευκαιρίες να συμμετάσχω και εγώ!» Έν τον Ισοκράτη που μας λέει ότι: «το ήθος όλων των πολιτών εξομοιώνεται με το ήθος των κυβερνώντων». Όμως η παντελής έλλειψη της βαθιάς επίγνωσης των αλληλένδετων εννοιών της συνείδησης, ευθύνης και ψήφου οδηγεί εις την μακάβριο ρήση: «πως γίνεται τα πρόβατα να ψηφίζουν για τσομπάνη τους τον χασάπη;».

Όμως η γνώση είναι χρυσός, η δε εθνική συνείδηση είναι η υπέρτατη και θεμελιώδης αρχή όλων των εννοιών και αξιών, η πρωτοπόρος δύναμη και οδηγός για την δημιουργία, το έργο, το θαύμα και την ανεκτίμητη προσφορά κάθε ανθρώπου εις το κοινωνικό σύνολο και την ανθρωπότητα.

Όμως πως εμείς οι σύγχρονοι Έλληνες με τόσες μεγάλες ιστορικές παρακαταθήκες, παρά τις συνεχιζόμενες μεγάλες ήττες, αποτυχίες και απογοητεύσεις, συνεχίζουμε να εκλέγουμε, να ανεχόμαστε Κόμματα και Πολιτικούς που ομιλούν ανερευθρίαστα και προκλητικά ακόμη και σήμερα για «ένα Δημοκρατικό τόξο», για «ένα Κοινοβούλιο το οποίο είναι ο Ναός της Δημοκρατίας, και ότι πρέπει να το διαφυλάξουμε»; Όταν είμαστε θεατές, χειροκροτητές και υποστηρικτές διεφθαρμένων Κομμάτων, καιροσκόπων, γυρολόγων, καριεριστών και εξουσιομανών Πολιτικών οι οποίοι επί δεκαετίες συγκρούονται, υβρίζονται σφοδρότατα μεταξύ τους για την συνέχιση της αποτυχημένης και άθλιας κομματικής, πολιτικής επιβίωσης και καριέρας τους. Προβάλλοντες και διχάζοντες με την συμπεριφορά τους τον Ελληνικό Λαό, για το καλό του οποίου δεν νοιάζονται, αδιαφορούν κυριολε-

κτικά για την αγωνία, την τύχη και το μέλλον αυτού και της Πατρίδος. Αυτή η ηθική και κοινωνική κατάντια την οποία βιώνει ο καθείς από εμάς αποτελεί ατράνταχτη απόδειξη, ότι δυστυχώς εδώ και πολλά χρόνια η Δημοκρατία μας έχει πληγωθεί βαριά και ανεπανόρθωτα, και ότι Κόμματα με καριερίστες Πολιτικούς και αντεθνικές συμπεριφορές είναι και επικίνδυνοι για την Πατρίδα μας, αλλά και ανάξιοι της εμπιστοσύνης και της ψήφου του Ελληνικού Λαού.

Δεν πρέπει λοιπόν να διερωτόμαστε τώρα για την κατάντια μας, και γιατί εις την χώρα μας δεν υπάρχουν πατριώτες πολιτικοί, διότι δυστυχώς δεν υπάρχουν και πατριώτες ψηφοφόροι. Οι πολιτικάντηδες ενδιαφέρονται μόνο για τις επόμενες εκλογές. Οι αληθinoί και άξιοι πολιτικοί ενδιαφέρονται όμως μόνο για τις επόμενες γενεές. Το Κράτος πρέπει να υπηρετεί το Έθνος, και όχι το Έθνος το Κράτος.

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού-Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις την Βόννη και Πολιτιστική Κληρονομιά εις την Αθήνα

Πηγή : [/www.politischios.gr/authors](http://www.politischios.gr/authors)